

ІІ. Й іны ѿцы ймамж, іаже не суть ѿ двора сегѡ: и тъла ми подобаетъ привесті, и гласъ мой оуслышатъ: и вѣдуетъ єдино стадо, и єдинъ пастырь.

ІІІ. Сегѡ ради ма Сїцъ любитъ, іакъ азъ дѣши мою полагаю, да паки прїимъ ю.

ІV. Никтоже возметъ ю ѿ мене: но азъ полагаю ю и сеятъ. Область ймамж положити ю, и Область ймамж паки прїати ю. сю заповѣдь прѣахъ ѿ Сїца моегѡ.

ІVІ. Рѣспра же паки бысть во Івдѣяхъ за словеса сїа.

ІVІІ. Глаголахъ же мнози ѿ нихъ: бѣса йматъ и пейстовъ єсть: чтò єгѡ послышаete;

ІVІІІ. Інни глаголахъ: сіи глаголи не суть бѣснѹющиагѡса: єда можетъ бѣса слѣпымъ ѿчи ѿвѣрсти;

ІVІІІІ. Быша же тогда ѿновленїа во Іеросолимѣахъ, и зима икъ.

ІVІІІІІ. Й хождаше йисъ въ церкви въ притворѣ Соломони.

ІVІІІІІІ. Сѣбѣдаша же єго Івдѣе, и глаголахъ ємъ: доколѣ дѣши наша вземлеши; лише ты єси Христосъ, р҃ци наਮъ не ѿбигаса.

ІVІІІІІІІ. ѿвѣща ѹмъ йисъ: рѣхъ вѣмъ, и не вѣрете. дѣла, іаже азъ творю именіи Сїца моегѡ, тѣ свидѣтельствуютъ и мнѣ:

ІVІІІІІІІІ. Но вы не вѣрете: иже се ко ѿвѣцъ моихъ, іакоже рѣхъ вѣмъ.

ІVІІІІІІІІІ. ѿвѣцы мои гласа моегѡ слышаютъ, и азъ знаю ихъ, и по мнѣ градѣти.

ІVІІІІІІІІІ. Й азъ животъ вѣчный дамъ ѹмъ, и не погибнетъ во вѣки, и не восхититъ ихъ никтоже ѿ рѣки моѧ.

ІVІІІІІІІІІІ. Сїцъ мой, иже даде мнѣ, болѣй всѣхъ єсть: и никтоже можетъ восхитити ихъ ѿ рѣки Сїца моегѡ.

ІVІІІІІІІІІІІ. Азъ и Сїцъ єдино єсма.

ІVІІІІІІІІІІІІ. Взаша же камене паки Івдѣе, да побиотъ єго.